

Az ötezer ember megvendéglése

Lk. 9,12-17

Amikor a nap már hanyatlani kezdett, a tizenkettő odament hozzá, és ezt mondta neki: „Bocsásd el a sokaságot, hadd menjenek el a környező falvakba és településekre, hogy ott megszálljanak, és ételmezt szerezzenek, mert itt lakatlan helyen vagyunk”.

Ő azonban ezt mondta nekik: „Ti adjatok nekik enni!” Ők így válaszoltak: „Nincs nálunk több, mint öt kenyér és két hal, hacsak el nem megyünk, és nem veszünk eledelt ennek az egész sokaságnak”.

Ugyanis mintegy ötezer férfi volt ott. Jézus erre így szólt tanítványaihoz: „Ültessétek le őket csoportokba ötvenenként!”

Így tettek, és leültették valamennyit.

Ő pedig vette az öt kenyeret és a két halat, feltekintett az égre, megáldotta, megtörte, és a tanítványoknak adta, hogy tegyék a sokaság elé.

Éttek és jóllaktak mindnyájan; azután összeszedték a megmaradt darabokat, tizenkét kosárral.

Ez a történet egyaránt szól a testi/anyagi és a szellemi szükségsekről.

„Bocsásd el a sokaságot, hadd menjenek el ...

Érzékelték a szükséghelyzetet.

A megoldási javaslatuk, hogyan segítsenek magukon.

„Ti adjatok nekik enni!”

„Nincs nálunk több, mint ... Ez kevés! Menni kell! Venni kell!

Hozzáállások lehetnek:

a.) *Miért nem megy... „de mi ez ennyi embernek”*

b.) *Halogatás. Fel kell készülni. „hacsak el nem megyünk, és nem veszünk eledelt”*

c.) *Hogyan tegyük?*

„Ültessétek le őket csoportokba ötvenenként!”

Kisebb csoportban hatékonyabb a szolgálat?

Ő pedig vette az öt kenyeret és a két halat

Jézusnak adták, kezére bízta, amijük volt.

feltekintett az égre, megáldotta,

„Vette a kenyeret, hálát adott és ...”

Isten, áldása által avatkozik be az eseményekbe.

Megáldotta a keveset, amit a kezébe adtak.

megtörte és a tanítványoknak adta,

Nem Mózes adta néktek a mennyei kenyeret....

hogy tegyék a sokaság elé.

A megtört kenyér elsősorban nem a tanítványok táplálását szolgálta.

Az áldás nem önmagukért, hanem a szükségben levőkért van. (maradt nekik is)